

ærede Medlem, der sidst havde Ordet, har jo allerede selv sagt, hvorledes Udvalget opfatter Bestemmelsen i det sidste Punktum om Underretningen til de paagældende Dyrs Eier, og jeg skal endnu derom kun bemærke, at Udvalget ikke har fundet Anledning til at foretage nogen Forandring heri. — Med Hensyn til de Bemærkninger, der fremkom fra det ærede 8de kongevalgte Medlem (Fischer), skal jeg kun yltre, at jeg særdeles meget beklager, at det ærede Medlem ikke har fundet sig foranlediget til at stille Ændringsforslag med Hensyn til de af ham fremdragne Punkter. Det forekommer mig iøvrigt, at den største Del af de af ham gjorte Bemærkninger allerede burde være fremkomne ved 2den Behandling, ligesom jeg derhos ikke skjønner Andet end, at en stor Del af dem ikke var fri for at være noget minutiøse. Det ærede kongevalgte Medlem hængte sig vistnok noget vel stærkt i enkelte Ord, saaledes f. Ex. i de Ord i § 8: „uden Nødvendighed“, om hvilke det formentlig uden Banfælighed af Sammenhængen vil fremgaa, hvad Meningen med dem har været. Jeg beklager, som sagt, at det ærede Medlem ikke allere tidligere, navnlig ved Sagens 2den Behandling, er fremkommet med sine Bemærkninger. Udvalget vilde ganske vist da have taget dem under nærmere Overveielse ligesaa fuldt, som det har overveiet forskjellige andre Bemærkninger, der ere fremkomne her i Salen. For Dieblisset skal jeg ikke indlade mig videre paa dem.

Mellemann: Jeg vil blot tillade mig et Par Bemærkninger i Anledning af et Spørgsmaal, der for lidt siden kom frem under den Diskussion, der her har været ført — og som vel sagtens nok endnu er i Thingets Grindring — angaaende Spørgsmaalet om, hvorvidt det Ord, „forsættlig“ bør indskydes foran „toiret“ i § 9. Der opstod før under denne Diskussion det Spørgsmaal, hvorvidt det kunde antages, at en Mand kunde straffes, fordi hans Tjenestekarl eller Tjenestdreng havde toiret hans Kreatur saa nær ved Naboens Grund, at det kunde naae ind paa den, og det blev draget i Tvivl, hvorvidt den Paastand var holdbar,

der var blevet fremsat, at man kun kunde straffe den, der havde begaaet Forseelsen, og derimod ikke Husbonden. Jeg vil nu blot i den Anledning udtale, at jeg maa mene, at en saadan Tvivl er aldeles ubesøtet. Naar Lovgivningen ikke indeholder Bestemmelser, som hjemler det Modsatte, saa kan det umulig ved Anvendelsen af Straffebestemmelser antages, at de kunne bringes til Anvendelse paa Andre end den egentlige Gjerningsmand. Det er ganske vist, at det ved Politiforsøelser af forskjellig Art ofte kan være hensigtsmæssigt, navnlig naar Talsen er om smaa Straffe, at kunne ramme Husbonden, Huseieren eller Andre, og det er ganske sikkert, at man i mange Tilfælde kun paa den Maade vil kunne naae at faae en egentlig Betryggelse for, at et Paabud eller Forbud efterkommes. Men det maa da i saa Fald siges udtrykkelig; det maa udtrykkelig udtales i Loven. Noget Saadant findes nu imidlertid ikke i nærværende Lovforslag. Er det ikke bestemmende Meningen med samme, at man vil være berettiget til ogsaa med Hensyn til Straffeansvaret at holde sig til Husbonden, saa maa det siges bestemt paa et eller andet Sted i Loven. Det har man ogsaa sagt udtrykkelig i andre Love, hvor Meningen skal være en saadan. Saaledes have vi i den kjøbenhavnske Politivedtægt Bestemmelser, som ville vise de Herrer, hvorledes Lovgivningen bærer sig ad ved slige Leiligheder. Lovgivningen forudsætter naturligen, at naar man ikke har Hjemmel dertil, saa kan man ikke straffe Andre end de virkelig Skyldige, og findes det nødvendigt, at Straffeanvar ogsaa kan lægges paa Andre, saa udtaler man det. Saaledes hedder det i § 92 af den kjøbenhavnske Politivedtægt: „Grundeierne ere personlig ansvarlige for Opsyldelsen af alle dem som saadanne i Følge denne Vedtægt paahvilende Pligter og skulle ikke kunne undskyldes sig med Forsømmelse fra deres Føls eller Leieres Side.“ Der siger man altsaa udtrykkelig, at Grundeierne ere ansvarlige, og dermed er Sagen klar; men, dersom det ikke stod der, saa kunde man ikke gjøre en Grundeier Noget, der kunde oplyse, at, hvad der var sket, var Noget, som hans Folk uden mindste Brøde fra hans Side havde foretaget.